

Sęp płowy - *Gyps fulvus* (Hablizl, 1783)

Status gatunku. **Zalatujący** bardzo rzadko, stwierdzony 7 razy.

Pierwsza informacja o stwierdzeniu gatunku na Nizinie Mazowieckiej pochodzi z roku 1852 i dotyczy dorosłego osobnika zabitego pod Nieborowem (Taczanowski 1882). Drugie stwierdzenie gatunku dotyczy młodocianego osobnika schwytanego 20 VIII 1974 w Piastowie pod Radomiem, skąd został przekazany do ogrodu zoologicznego w Warszawie (Tomiałojć i Stawarczyk 2003). Trzecie stwierdzenie dotyczy ponownie dorosłego osobnika, który zginął porażony prądem na linii energetycznej i w dniu 26 V 2006 został znaleziony w pobliżu fermy hodowlanej (tuczarnia i kurniki) w miejscowości Kondrajec Pański, gm. Głinojeck, pow. ciechanowski (Betleja i in. 2006). Według relacji naocznych świadków, ptak przebywał w tym miejscu przez kilka dni, żerował na padlinie i nie był płochliwy. Ptak pochodził z Hiszpanii, był oznakowany a zaobrączkowany został 15V 2004 w Canion de Valdecasuar, 120 km na północ od Madrytu. Odległość miejsca zaobrączkowania i miejsca śmierci ptaka wyniosła 2180 km.

Kolejne stwierdzenia, dotyczą młodych osobników. Ptaka z uszkodzonym skrzydłem w dniu 30 V 2007 schwytał na swoim polu miejscowy rolnik ze wsi Dębowa Góra, gm. Skierniewice na granicy Niziny Mazowieckiej i Ziemi Łódzkiej (M. i T. Janiszewscy, R. Topola, Komisja Faunistyczna 2008). Ptaka przewieziono do łódzkiego ogrodu zoologicznego. W następnym roku, 17 VII 2008 osłabionego osobnika schwymano w miejscowości Czarna Rola w gminie Jedlińsk w powiecie radomskim (Kuropieska 2009). Osobnika tego zaobrączkowano 14V 2008 na chorwackiej wyspie Cres, która oddalona jest od miejsca spotkania o 876 km. Ptaka przekazano do Ptasiego Azylu w warszawskim ogrodzie zoologicznym.

Kolejnego osobnika obserwowano pod Płockiem w dniach 10-30 X 2012 (M. Nawrocki, Komisja Faunistyczna 2013). Ostatnia, siódma obserwacja, dotyczy przelatującego ptaka, którego obserwowano 5 VI 2016 koło miejscowości Brzuza gm. Łochów (M. Rzępała, Komisja Faunistyczna 2017).

Piotr Pagórski

Streszczenie

Zalatujący bardzo rzadko, bo tylko 7 razy: dwa osobniki dorosłe oraz pięć młodych.

Literatura

Betleja J., Pająk A., Pagórski P. 2006. Sęp płowy *Gyps fulvus* pod Ciechanowem. Kulon 11: 108-109.

Komisja Faunistyczna 2008. Rzadkie ptaki obserwowane w Polsce w roku 2007. Not. Orn. 49: 85-115.

Komisja Faunistyczna 2013. Rzadkie ptaki obserwowane w Polsce w roku 2012. Ornis Polonica 2013, 54: 109–150.

Komisja Faunistyczna 2017. Rzadkie ptaki obserwowane w Polsce w roku 2016. Ornis Polonica 2017, 58: 83–116.

Kuropieska R. 2009. Kolejne stwierdzenie sępa płowego *Gyps fulvus* na Nizinie Mazowieckiej. Kulon 14: 125-126.

Taczanowski W. 1882. Ptaki krajowe. I. Kraków.

Tomiałojć L., Stawczyk T. 2003. Awifauna Polski. Rozmieszczenie, liczebność i zmiany. PTPP „pro Natura”. Wrocław